

ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟ

Νάτουν να γίνουμουν πουλλί να μπόρω να πετήσω,
 τον τόπον που γεννήθηκα να τον ξαναπατήσω.
 Το σπίτι μου να ξαναδώ, μετά να ξεψυχήσω.
 Λευκόνοικον μου όμορφο, της Μεσαρκάς καμάρι
 σιπαρομένα αγάπη μου τζιαι Μεσαρκάς τζυρά μου
 ξυπνώ τζοιμούμαι τζ' έχω σε πάντοτε στην καρδιά μου
 Ξανθομαλλού νεράϊδα μου, τα κάλλη σου θυμούμαι
 στον κόσμο πια με τίποτε εν τζιαι παριορκούμαι
 Παρά γυρεύκω ανηφορκές να φκω να σου φωνάξω:
 — Γη μου κρατήθου ζωντανή χωρκό μου εν να ξανάρτω.
 Λευκόνοικον πεντάρφανον μάνταν που σου εκάμαν,
 τζιήνταν που βάλασι στο νου, πάνω σου τζιαι εκάμαν.
 Λευκόνοικον όμως εν χωρκόν με όνομα τζιαι πράμα.
 Λευκόνοικον μου όμορφο τζιαι πάλε μη κακό σου
 που η μοναξιά τζι η ερημιά είναι σύντροφός σου
 Τ' άδικον ρίζες εν έσαι όσον τζιαι αν κρατήσει
 έρκεται η ώρα τζι ο τζιαιρός το δικαιον να νικήσει.
 Γιατί η λουρκά του Έλληνα καθόλου εν του ταιρκάζει
 αντέχει τα τζιαι σιωπά μα άξυππα γίνεται φωθικά τζιαι αλυσίδες σπάζει.
 Θεέ μου Παντοδύναμε, δός μου τζιαι τούντην χάρη
 του καθενός μεσ' την καρκιάν τη δύναμη να βάλει
 Θεέ κάνε το θαύμα σου το δικαιον να μιλήσει
 στην Βόρειον την Κύπρον μας ο κόσμος να ξαναγυρίσει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΚΟΥΜΑ (ΚΑΖΑΜΙΑ)

66 Ashurst Road London N.12

από το Λευκόνοικο